

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1712

Q. 282. Quid observare debeat Confessarius hominis scrupulosi vel meticulosi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42433

principù sunt , tædium ob solitudinem religiosam , desolationes internæ , avercio Superiorum , prolapsones in peccata & defectus .

§. 7. Id. solatio esse debet quibuscumque & 1912.
ex quacunque causa afflictis , quod afflictio ex amore nostrî immissa sit vel permitta à Deo , eam dirigente in bonum nostrum : ac re ipsa est maximum Dei beneficium , dummodo sciamus applicare nobis & bene uti . Certè tota doctrina Christi consistit in triplici amore , mortis sensuum , abjectionis , afflictionum . Et sicut anima corpori de se mortuo conjungitur , sic mens divina unitur animæ carenti vitâ naturæ & sensuum : item sicuti nemo adit vitam gloriosam , nisi mortuus vitâ naturali , ita nemo init vitam spiritualem , nisi defunctus vitâ sensuali , quod sit , si tribulationes patienter admittantur & animosè sustineantur . Si tua desuerit consolatio , sit mihi tua voluntas & justa probatio pro summo solatio , Tho. de Kempis l. 3. c. 16.

Q. 282. Quid observare debeat Confessarius ho- 1913.
minis scrupulosi vel meticuloſi . R. §. 1. Conscientie scrupulosæ malum curandique difficultas iis , qui scrupulos experti sunt , tam est evidens , ut ejus meminisse netesse non sit : illis verò , qui nunquam ita afflitti fuere , tam insolens , ut vix credibilis appareat . Sed carnificina est intolerabilis , amarorvitæ spiritualis , insigne profectus impedimentum , tinea actionum , corporis & potentiarum flagellum , tristitia & perturbationis barathrum , cordis ac animi tabes , saepet amara , ut dira morte infelicitate censeatur & ad desperationem usque adducere posset , Schorrer Theol. ascet. p. 3. l. 2. c. 6. n. 4. ideoque debet Confessarius erga sic afflictos esse summè patiens & blandus .

§. 2. Quæ sunt causæ scrupulorum , an hi sint 1914.
uti-

utiles, quomodo dignoscendi, quid in genere observandum sit circa directionem scrupulorum, dixi l. 1. à n. 512. Et à n. 541. quomodo procedendum sit cum scrupuloso circa peccata præterita & eorum confessiones, possuntque etiam videri dicta hinc à n. 611. 1221. Quomodo procedendum sit cum illo, qui timet, ne variis temptationibus internis consentiat, dixi l. 1. à n. 545. Et à n. 556. quomodo cum illo, qui semper timeret, ne cum dubio operetur. Quomodo verò procedendum sit cum scrupuloso circa Horas Canonicas, dixi l. 4. à n. 1350. Quomodo cum scrupuloso circa Missam legendam, dixi hinc à n. 160. Nec jam occurrit aliquid ad ista addendum.

1915. *Q. 283. Quid observandum sit Confessario illius, qui deliberat de re aliqua, & præcipue de statu virtutis eligendo. E. Proponat & explicet eius sequentia, quæ potissimum desumpsi ex libello Excerptorum S. P. N. Ignatii.*

§. 1. Electionem vitæ fundamentum pono, inquit, *S. Greg. Naz. orat. 23.* ex quo bene aut male nobiscum agatur: nam æternitas pendet à morte, mors à vita, vita ab electione: unde hoc opus gravissimi momenti est, in quo agitur de negotio omnium maximo, quod est æterna salus propriæ animæ. Et quid proderit etiam per centum annos aliter vixisse vel egisse, quam viles te fecisse in morte & æternitate?

1916. §. 2. Profundè intelligendum est, i. finem omnis hominis & omnium actionum humana- rum esse, in hac vita servire Deo secundum sanctissimum ejus beneplacitum, & in altera vita, æternum salvati. 2. Ad eum finem assequendum datas esse nobis omnes creaturas ipsasque etiam potentias